

Bemærkninger til forslaget

For at kompensere for lovlig privatkopiering blev der pr. 1. januar 1993 indført en vederlagsordning til rettighedshaverne i form af et blankbåndsvederlag. Sigtet med ordningen er at give rettighedshaverne en kompensation for lovlig kopiering af værker, som er udsendt i radio eller fjernsyn, eller som er udgivet på fonogram, film, videogram el.lign.

Ordningen indebærer, at den, der erhvervsmæssigt fremstiller eller indfører lyd- eller videobånd eller andre indretninger, hvorpå lyd eller billeder kan optages, skal betale et vederlag til rettighedshaverne. På nuværende tidspunkt er 8.000-9.000 virksomheder omfattet af ordningen. Virksomhederne skal foretage tilmeldinger, afmeldinger og løbende indberetninger til COPY-DAN Båndkopi, som administrerer ordningen. Reglerne fremgår af ophavsretslovens §§ 39-46 og af Kulturministeriets bekendtgørelse nr. 1010 af 9. december 2003 om vederlagsordningen for uindspillede bånd m.v. i henhold til ophavsretsloven.

Vederlagsordningen omfatter lyd- og videobånd m.v., som kan anvendes til kopiering til privat/personlig brug. Ordningen omfatter både blanke analoge optagemedier som kassettebånd og videobånd og blanke digitale optagemedier som cd'er, dvd'er, digitale hukommelseskort m.v. Ordningen omfatter ikke indbyggede lagringsmedier (hardware).

Ordningen er i de senere år blevet kraftigt udhulet af den teknologiske udvikling. Kopiering sker i stadig større omfang på indbyggede lagringsmedier og salget af andre såvel analoge som digitale produkter, der kan anvendes til kopiering, er som følge heraf faldende.

Det ses også af udviklingen i indtægterne fra ordningen:

1993:	8,4 mio. kr.
1994:	54,7 mio. kr.
1995:	59,7 mio. kr.

1996:	76,0 mio. kr.
1997:	64,3 mio. kr.
1998:	67,1 mio. kr.
1999:	43,5 mio. kr.
2000:	39,9 mio. kr.
2001:	37,8 mio. kr.
2002:	59,0 mio. kr.
2003:	51,2 mio. kr.
2004:	54,0 mio. kr.
2005:	47,4 mio. kr.
2006:	36,7 mio. kr.

Konsekvensen er, at ordningen reelt er under udfasing i Danmark, og det vil skade kunstnerne og musikkens vækstlag fremover. En tredjedel af pengene er nemlig øremærket vækstlaget blandt danske komponister og sangskrivere, som kan søge støtte fra puljen til nye udgivelser, kurser m.v., mens resten af pengene fordeles individuelt efter, hvor meget musikken er blevet spillet i f.eks. radioen, og efter, hvor meget musikken har solgt.

Det har været diskuteret, om man skulle udvide afgiften til også at omfatte de indbyggede medier. Det har man gjort i 15 andre EU-lande – bl.a. i Sverige, hvor ordningen i 2006 indbragte 167 mio. kr.

Forslagsstillerne er imidlertid ikke tilhængere af nye afgifter på it-materiel. Det vil også betyde en kopieringsafgift på materiel, der kan bruges til meget andet end at kopiere. Afgiften vil derfor fremstå urimelig på niveau med medielicensen.

Den samfundsmæssigt bedste og billigste løsning er at omlægge ordningen, så vederlagene betales som i Norge, nemlig via finansloven. En ordning, der vil give erhvervslivet store administrative lettelser og fremtidssikre dansk musikliv. Samtidig vil blanke cd'er og dvd'er falde i pris til glæde for forbrugerne.